

[Justitsministeren.]

ved at røre ved principperne for den gældende ordning. Det ærede medlem pegede bl. a. på den bestemmelse, at en enke skal søge og få afslag på en bevilling for at komme i betragtning ved tildeling af pension fra filmsfonden. Det kan vi naturligvis diskutere. Det ærede medlem forstår sikkert, at der har ligget en i og for sig fornuftig betragtning bag den ordning, som nu har været gældende i en længere årrække, men det er klart, at vi kan diskutere problemet. Det ærede medlem nævnte også det antal år, der lægges til grund ved beregningen af pensionen. Også dette kan vi naturligvis tale om.

Også det ærede medlem fru Hanne Budtz kritiserede bevillingssystemet og mente, at tiden nu var inde til at rejse spørgsmålet. Må jeg sige til det ærede medlem, at mig forekommer det, at netop den nuværende situation med de akutte vanskeligheder for hele erhvervet taler imod en principiel ændring af den ordning, vi har i øjeblikket, og jeg vil ikke tilbageholde den bemærkning, at hvis vi havde haft det, det ærede medlem kalder fri næring, gennem en årrække, så ville vi i de seneste år have oplevet et meget betydeligt antal fallitter, således som man ser det rundt omkring i verden, hvor den frie næring har ført til oprettelse af alt for mange biografer. Jeg synes, det er lykkeligt, at vi har undgået det.

Også de øvrige ærede ordførere kan jeg takke for tilslutningen til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kolbjørn: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om tillæg til lov om indførelse af dansk kirkelovgivning i de sønderjyske landsdele.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2155, fremsættelsen i tidenden sp. 3306).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Andreas Hansen: Ved det foreliggende lovforslag tilsigtes en ændring i lov nr. 326 af 5. juli 1949 § 11, idet den højtærede kirkeminister foreslår, at bestemmelsens gyldighedsperiode forlænges fra 10 til 12 år.

Loven af 1949 har to formål, for det første at udstykke præstegårdsjorden, for det andet, og ikke mindst, at skabe en bedre jordfordeling. Dette er sket i de år, der er forløbet, og det er arbejdet med jordfordelingen, der er årsagen til, at man ikke har været i stand til at holde sig inden for grænsen af de 10 år. Det er altså af hensyn hertil, at den højtærede kirkeminister har ønsket fristen i lovens § 11 forlænget med 2 år, og jeg vil på mit partis vegne foreslå lovforslaget vedtaget uden udvalgsbehandling.

Ejnar Hansen: Det ærede medlem hr. Andreas Hansen har gjort rede for, hvad lovforslaget drejer sig om, så jeg kan nøjes med på mit partis vegne at give tilslutning til, at lovforslaget vedtages, som det er fremsat af den højtærede minister.

Clausen (Olufskjær): Anbefaler.

A. C. Normann: Da mit partis ordfører ved behandlingen af denne sag, det ærede medlem hr. Slipsager, er forhindret i at være til stede, vil jeg gerne på det radikale venstres vegne give tilslutning til lovforslaget og dertil føje den bemærkning, at da der nu er gået ca. 40 år siden genforeningen, ville det måske føles rimeligt i alle kredse, om Sønderjylland snart var helt inde under dansk lovgivning.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget vil jeg gerne sige, at i Sønderjylland råder der, tror jeg, tilfredshed med loven om udstykning af de sønderjyske præstegårde og tilfredshed med, at jorden fra disse er indgået i jordfordelingen. For hele landet er dette spørgsmål et lille spørgsmål, men for grænselandet er oprettelsen af 46 nye ejendomme og suppleringen af 391 ejendomme med tillægsgjord en meget betydelig gevinst, ligesom den langt bedre jordforde-